

KRÍŽOVÁ CESTA

za povolania s prvou blahoslavenou Košičankou sestrou Sárrou Salkaházi

Úvodná modlitba

Pane Ježišu, chceme Ťa sprevádzať na Tvojej krížovej ceste. Budeme v nej rozjímať o životnom povolaní a spolu s blahoslavenou sestrou Sárrou sa chceme modliť o milosť prijať povolanie, ktoré dávaš každému z nás. Obetujeme ju za nové duchovné povolania ako aj za všetkých, ktorí prežívajú ťažkosti v povolaní - v manželstve, v zasvätenom živote, v kňazstve, za všetkých, ktorým sa ich kríž celoživotného povolania zdá príliš ťažký. Svojou modlitbou a obetou chceme pomôcť niest tento ich kríž. Chceme Ti tiež touto modlitbou krížovej cesty poďakovať aj za požehnaný život a mučenícku smrť blahoslavenej sestry Sáry Salkaházi.

I. PÁN JEŽIŠ JE ODSÚDENÝ NA SMRŤ

„A Pilát, aby urobil ľudu po vôli, prepustil im Barabáša, Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali.“ (Mk 15, 15)

Pilát plní vôľu ľudu a odsudzuje Ježiša na smrť. Pán Ježiš zas plní Otcovu vôľu a pokorne ju prijíma. Vie, že od toho závisí naše večné šťastie. Silu na vykonávanie Božej vôle získava z modlitby, z veľmi intímneho vzťahu so svojím Otcom.

Tak to robila aj bl. sestra Sára a podľa vzoru jej Majstra tiež pokorne prijíma Božiu vôľu. Sama o tom vo svojom denníku píše:

„V hĺbke najmenších, najnepatrnejších vecí je možné nájsť Božiu vôľu. Vôľu môjho Otca. Ako dobre, že je to tak! Otec vždy túži po tom, čo je najlepšie. Aj vtedy, keď tomu niekedy nerozumieme a je to ťažké, On túži po najlepšom. (...) (Archív SSS)

Modlime sa s bl. Sárrou: *„Byť pripravená v každej chvíli plniť Božiu vôľu! Každú chvíľu... Vždy... Neustále! Nielen vtedy, keď ma to teší, vtedy keď je to pre mňa dobré, ale vždy byť pripravená! Ó, môj Bože, netúžim po nijakej vôli, len po Tvojej! Nes ma na svojich rukách ako nesieš dieťa! Vzdávam Ti vďaky, môj Pane!“*

II. PÁN JEŽIŠ BERIE KRÍŽ NA SVOJE PLECIA

Prorok Izaiáš v piesni o Pánovom služobníkovi hovorí:

„V skutku On niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil...“

Boh hovorí: *„Môj spravodlivý služobník ospravedlní mnohých a sám poniesie ich viny. Preto mu dám ako podiel zástupy...pretože vydal na smrť svoj život...“ (Iz 53, 4. 12.)*

A svätý Pavol v liste Hebrejom dodáva:

„On namiesto radosti, ktorá sa mu núkala, vzal na seba kríž“ (Hebr 12, 2b)

Blahoslavená sestra Sára ešte predtým ako zomrela mučeníckou smrťou sa Bohu ponúkla ako dobrovoľná obeta. Rozhodla sa tiež dobrovoľne prijať na svoje plecia kríž, aby tak zachránila mnohých. Jej smrť nebola len čírou náhodou, alebo výsledkom nešťastných udalostí. Jej mučenícka smrť bola odpoveďou Boha na ponuku jej života. (Štrnásteho septembra v roku 1943) Rok pred svojou smrťou s povolením duchovného otca a predstavených sa Bohu obetovala touto modlitbou:

"Ó, prevelebná Svätá Trojica! (...) Ja sa dnes z vďačnosti a lásky k Spoločnosti a sestrám ponúkam ako obeta Spoločnosti pre prípad, ak by nastalo prenasledovanie Cirkvi, Spoločnosti a sestier... Prijmi moju smrť so všetkou bolesťou ako výmenu za život sestier, najmä starých, chorých a slabých a za môj biedny a hriešny život. Ušetri ich životy, ušetri ich mučenia a hrozieb, najmä však od nevernosti voči Tebe, Cirkvi, povolaniu a Spoločnosti... Ó, môj najdrahší Ježišu, teraz už s pokojom a ochotou prijmem takú smrť, aká sa Tebe bude páčiť spolu so všetkými sprievodnými súženiami, bolesťami a mukami. Amen." (v roku 1943)

A Boh prijal jej obeť a okrem sestry Sary sa naozaj nikomu nič nestalo. Nezomrela žiadna z jej spolusestier.

Boh od Teba pravdepodobne nebude žiadať takúto mučenícku obeť. Ale bude od Teba žiadať vernosť na ceste životného povolania. A vernosť je aj o prijatí kríža na svoje plecia. No nenecháva nás v tom samých. Ponúka nám svoju pomoc, pomoc svätých a blahoslavených.

Pane Ježišu, odprosujeme Ťa za nevernosť v povolání. Zmiluj sa nad nami Ježišu, zmiluj sa nad nami a pomôž nám na svoje plecia prijať kríž vernosti.

Blahoslavená sestra Sára, Ty si sa modlila a obetovala, aby Boh ochránil Tvoje spolusestry od nevernosti. Vypros aj nám, aby sme boli verní až do smrti. Verní Bohu, Cirkvi i povolaniu, ktoré nám On dal.

III. PÁN JEŽIŠ PADÁ PRVÝ RAZ POD KRÍŽOM

Z knihy proroka Jeremiáša:

„Jeremiáš povedal: „Počul som potupy mnohých: Hrôza zo všetkých strán! Udajte Ho! A udáme ho. Aj tí, čo žili so mnou v priateľstve, striehnu na môj pád: „Hádám sa dá oklamať, zmocníme sa ho a vypomstíme sa na ňom. Ale Pán je so mnou sťa mocný bojovník.,“

(Jer 20, 10-11a)

Ježiš vysilený a vyčerpaný padá na zem. Hoci chce verne plniť povolanie, ktoré mu dal Otec, predsa mu ubúdajú sily a nevláda. A ako to opísal prorok Jeremiáš, Ježiš počúva potupy od mnohých. Smejú sa mu ľudia „zo všetkých strán“ a všetci, dokonca aj tí, čo žili s Ním v priateľstve, striehnu na Jeho pád. A dočkali sa. Ježiš padol. No Ježiš vie, že Otec, ako „mocný bojovník“, je s Ním. Bezpodmienečne dôveruje Otcovej láske a vo všetkom

sa na Neho spolieha. A táto dôvera v Otca mu dáva silu vstať a ďalej kráčať cestou, aby tak naplnil svoje povolanie.

Pane, aj ja som padol. Ako je to možné, veď som mal také dobré predsavzatia. S takým nadšením som sa rozhodol/rozhodla kráčať po ceste povolania. A teraz pád. Moje vlastné neúspechy, zlyhania a hriechy ma tlačia k zemi. Pane, dokážem ešte vstať? Aj Ty si padol. No nie pod ťarchou svojich vín, ale pod ťarchou tých našich – mojich vín.

Padol si, aby si ma svojím pádom pozdvihol a dal mi silu kráčať ďalej na ceste povolania. Pane, ďakujem Ti, že ma dvíhaš a povzbudzuješ aj slovami a príkladom blahoslavenej sestry Sára, ktorá si v svojom denníku napísala:

"Ak má niekto v duši hriech od ktorého sa nedokáže oslobodiť a v srdci zúfalstvo, nech pohliadne na Kristovu ruku, prerazenú klincom, ktorá dokáže rozhrešiť z každého hriechu. Ó, ako dobre je to vedieť. Koľkokrát som to zacítila! Koľkokrát som padla! (...) Ale ani vášňami začiernená najstrašnejšia hĺbka mojej duše nie je dostatočne hlboká na to, aby som v nej bola pochovaná! Kristus ma vždy pozdvihne!"
(8. Mája 1940)

Ďakujem Ti Pane, že ma dvíhaš, ako sestru Sára aj cez silu sviatosti zmierenia, Eucharistie. Ďakujem Pane, že ma dvíha a povoláva Tvoja láska. hľadiš na mňa s láskou. Nech ma Tvoj pohľad prenikne a pozdvihne! Na príhovor bl. Sára Ťa Pane prosíme za tých, ktorých si povolávaš, aby pre pocit neschopnosti alebo pre svoju hriešnosť neopustili cestu na ktorú si ich povolal!

IV. PÁN JEŽIŠ SA STRETÁ SO SVOJOU MATKOU

Z knihy proroka Izaiáša:

"Lebo toto hovorí Pán: Budete sať, v lone vás budú varovať a na kolenách vás budú láskat. Ako keď niekoho teší matka, tak vás budem ja tešiť." (Iz 66, 12-13)

Tak, ako Pán Ježiš na svojej ceste stretá svoju Matku, aj blahoslavená sestra Sára "stretáva" Pannu Máriu na ceste svojho povolania. Sama o tom píše:

"Aký význam má v mojom živote drahá Panna Mária! Že som sa nestratila, že som morálne neupadla, že bol Boh ku mne milosrdný, za to všetko vďačím Panne Márii. (...) Akú prozreteľnú úlohu hrá v mojom živote drahá Božia Matka! Že ma zaviedla do kláštora, že som sa mohla stať členkou rehoľnej Spoločnosti...Ďakujem Ti, drahý dobrý Bože, môj svätý Stvoriteľ, že si mi dal Matku Božiu! Ďakujem Ti, drahý Ježišu, môj svätý Spasiteľ, že si mi dal drahú Pannu Máriu, moju najdrahšiu Matku, svoju najčistejšiu Snúbenicu! Matka Božia, som tvoje dieťa, ochraňuj ma i naďalej!"
(14. Decembra 1940)

Panna Mária, blahoslavená sestra Sára ochraňujte všetkých, ktorých si Boh povoláva, aby mu patrili s nerozdeleným srdcom, i tých, ktorí svoje povolanie už žijú! Nech vás "stretnú" na svojej životnej ceste, zvlášť vtedy, keď sa táto životná cesta stane niekedy aj krížovou.

Prosíme ťa, milosrdný Bože, odpusť nám naše viny, a keďže sa nemôžeme spoliehať na vlastné zásluhy, zachráň nás na orodovanie Rodičky tvojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista, ktorý s tebou žije a kraluje na veky vekov. Amen.

V. ŠIMON CYRENEJSKÝ POMÁHA PÁNU JEŽIŠOVI NIEŠŤ KRÍŽ

„Ako ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naň kríž, aby ho niesol za Ježišom.“ (Lk 23, 26)

Šimon je zrejme ešte mladý a silný. A aj keď zo začiatku odmieta, napokon sa dotýka Ježišovho kríža a pomáha Mu ho vyniesť až na vrch. Teraz už kráčajú dvaja. Akoby tento mladý a silný Šimon predstavoval pred Ježišom mnohých mladých, ktorí podobne ako on zo začiatku odmietajú prijať pozvanie vykročiť na cestu svojho života spolu s Ježišom.

Zažila to aj blahoslavená sestra Sára, ktorá píše:

"Veľakrát si ma volal, ale vždy som odmietala Tvoje pozvanie. Naposledy si mi poslal osobu, ktorá ma mala priviesť bližšie k Tebe. (...) Ty si mi ju poslal, aby mi ukázala cestu, aby sa mi vďaka nej odriekanie stalo milším."
(3. septembra 1929)

Pane daj, aby sme počuli Tvoj hlas a videli cestu ktorou máme kráčať. Blahoslavená sestra Sára vypros nám "Šimona" – človeka, ktorý nám pomôže na našej ceste hľadania Božej vôle. Prosíme, aj ty sama nám mocne pomáhaj.

VI. VERONIKA PODÁVA PÁNU JEŽIŠOVI RUČNÍK

V knihe Genezis čítame:

„A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril.“
(Gn 1, 27)

Veronika. Jedna z mnohých a predsa sama. Mnoho ľudí mohlo vystúpiť a aspoň malou službou pomôcť. Žena nosí v sebe Boží obraz, že jej prvoradým povolaním je byť ženou, byť matkou vo vzťahu k všetkému a ku všetkým, tak ako prvoradým povolaním muža je zas byť otcom. Veronika je tu akoby symbolom jemnosti a ženskosti, podobne ako bol Šimon Cyrenejský symbolom sily a mužskosti. Svet potrebuje mužskosť a potrebuje aj ženskosť – krásu, jemnosť, nehu.

Povolanie je službou lásky a pomoci druhým. Cez našich bližných takto slúžime a milujeme samotného Krista, ktorý povedal: *“Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.” (Mt 25, 40)*

Jemnosť je božská vlastnosť. Nič nie je silnejšie ako jemnosť a nič nie je jemnejšie než skutočná sila.

Každou službou, hoci i malinkým, jemným skutkom čistej lásky k druhým, utierame Kristovu trpiacu Tvár, podobne ako to robila aj blahoslavená sestra Sára, ktorá si do denníka zapísala:

"Urobila som 15-násť návštev, aby som zistila životné podmienky chudobných. Boli sme na hrozných miestach! Ešte som nevidela takú krajnú biedu Ó, áno, áno: chudoba je znesiteľná a nevzdaľuje od Boha, ale krajná bieda zabíja telo i dušu. Ľudia tam žijú v špine, v duchovnej a

telesnej biede a nemajú žiadnu predstavu o Božej kráse, ba dokonca nevedia, že Kristus za nich zomrel, miluje ich a hľadá ich..."
(29. novembra 1933)

"Kristus žiada lásku. (...) V mojom vnútri chce milovať! A ja nesmiem brániť, aby On vo mne miloval! Áno, príd', Kriste, zober si moje srdce so všetkým, čo v ňom je a miluj, miluj, miluj vo mne!"
(14. októbra 1936)

Pane Ježišu, daj nech si uvedomíme a sme vďační, že ako žena, či muž, mám obrovskú dôstojnosť a sme nositeľmi Božieho obrazu v sebe, že mojím prvoradým povolaním je milovať.

Blahoslavená sestra Sára vypros mám milosť stať sa podobnými Kristovi, aby z nás vyžarovala láska, najmä láska k chudobným, opusteným a trpiacim.

VII. PÁN JEŽIŠ PADÁ DRUHÝ RAZ POD KRÍŽOM

Kniha Genezis nám hovorí:

„No had bol ľstivejší ako všetky poľné zvieratá, ktoré urobil Pán, Boh, a vravel žene: „Naozaj povedal Boh: „Nesmiete jesť z nijakého rajského stromu!“? (Gn 3, 1)

Pán Ježiš padol druhý raz. Aj ty. Po dlhom zvažovaní o svojej životnej ceste si sa rozhodol, išiel si za tým, za čím si chcel a vnímal/la, že ťa k tomu volá Boh, no zrazu si opäť na pochybách. Prišla kríza. Opakovane si kladieš otázku – „Je to naozaj to, čo odo mňa chce Boh? Ved' teraz je to ťažké. A na začiatku to bolo iné.“ A pokušiteľ sa nevzdáva. Ako kedysi v raji, aj teraz ti neustále predkladá akési polopravdy, neustále spochybňuje tvoje rozhodnutie, povolanie. Neustále ti našepkáva to známe diabolské „Naozaj povedal Boh“?

Aj blahoslavená sestra Sára prežívala podobné ťažkosti a pokušenia. Keď niekoľko novíciek zanechalo povolanie a odišlo zo Spoločnosti, Sára zvažovala, či má tiež odísť. Ale napokon prijala aj ťažkosti a rozhodla sa zostať verná svojmu povolaniu kvôli tomu, že ju povolal sám Boh. (podľa Bibliografie sestry Sára z www.vatican.va)

Uvedomila si, ako o tom sama píše vo svojom denníku, že *"K tomuto spoločenstvu ma neviažu ľudia, ľudská láska, ale Božia vôľa!"*
(9. október 1929)

Na inom mieste zase píše: *„Každá myšlienka, ktorá mi – aj keď hoci len na chvíľku – šepká, aby som išla späť, späť do sveta, nie je moja a vedome proti nej musím bojovať! Musím v sebe veľakrát oživovať, že jedine Pán ma chcel, On ma priviedol, On ma povolal, sama by som nebola schopná prísť. Nadšene milovať svoje povolanie, žiť a mrieť pre Spoločnosť!*
(2. jún 1931)

Pán Ježiš aj sestra Sára nám ukazujú, ako prekonať pokušenia a ísť ďalej za Ním. Vstaň, vezmi svoj kríž, ktorý ti prináša tvoje povolanie a choď za Ním. Never pokušiteľovi, ktorý sa snaží spochybniť teba i tvoje povolanie nahovárajúc ti, že si neschopný/ná,

pochybňujúc Boží plán pre teba a nahovárajúc ti, že Boh na teba zabudol. Ved' Boh Ťa veľmi miluje a z tejto lásky ti dáva aj dar povolania!

Ježišu, môj Pán a môj Boh! Ty si padol a znovu si vstal, aby si dokončil svoju krížovú cestu. Pomôž aj mne bojovať s pokušením. Pomôž mi prekonať všetky pochybnosti, ktoré mi podsúva nepriateľ. Zažeň odo mňa aj najmenšiu myšlienku na nevernosť. Ježišu, upevni ma v mojom povolaní, nech nie som zmietaný/á ako vlna. A aj keď je to niekedy ťažké, nech ma posilňuje vedomie Tvojej prítomnosti a Tvojej lásky, ktorá ma povolala.

Blahoslavená sestra Sára, vypros mi, nech sa neviažem na nikoho a na nič, ale nech sa viažem iba na Božiu vôľu. Vypros mi odvahu i vernosť akú si mala ty, keď si prekonávala pokušenia.

VIII. PÁN JEŽIŠ NAPOMÍNA PLAČÚCE ŽENY

Pri utrpení Pána Ježiša mnohé ženy nariekali. Ježiš ich súcitiť odmieta a vraví im: *"Neplačte nado mnou, ale sami nad sebou a nad svojimi deťmi ... lebo keď toto robia so zeleným stromom, čo sa stane so suchým?"* (Lk 23,27-28.31) (Lk 23, 28).

Aj my by sme mali súcitiť s tými, ktorí nás potrebujú a ponúknuť im našu pomoc pri voľbe povolania.

Pane Ježišu, pomáhaj nám aby sme vždy boli pripravení pomôcť tým, ktorí sa nevedia správne rozhodnúť a to hlavne modlitbami. Pane, chceme sa teraz za nich modliť spolu s blahoslavenou sestrou Sárrou. Modlime sa jej slovami: *"Môj drahý Ježišu! (...) Prijmi ma úplne pre Tvoju dobrotu! Prijmi moje úbohé ja. Ja sa budem snažiť byť dobrá, byť hodná Tvojej výsosti. Celou svojou vôľou, celým svojím rozhodnutím hľadám Tvoju vôľu a chcem ju aj plniť (...) Keď mi dáš kríž, chcem ho s radosťou znášať. Všetko pre Teba, s Tebou, kvôli Tebe! Tvoja láska, nech horí vo mne! Tvoja láska, Kriste, nech ma pohýna, súri, podnecuje, posiela, pracuje vo mne, žiarí naveky. Amen. Aleluja!"* (31. máj 1930)

Milosrdný Bože, vo svojej nevýslovnej láske nás zahrňuješ hojným požehnaním, prosíme ťa, pomáhaj nám zanechať hriešne návyky a začať čnostný život, aby sme sa pripravili na slávu nebeského kráľovstva. Skrze Krista nášho Pána. Amen.

IX. PÁN JEŽIŠ PADÁ TRETÍ RAZ POD KRÍŽOM

Z evanjelia podľa Jána:

„A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti.“ (Jn 13, 1c)

A opäť bolesť z tretieho, teraz už úplného pádu. Ježiš padá po tretí krát na zem. A nebolo to iba preto, že sa potkol. Bol to pád z totálneho zlyhania síl, z úplného vyčerpania. Už

nevládze a bezmocne leží na zemi. Je naozaj vyčerpaný do krajnosti. Miluje až do krajnosti.

Aj my na svojej ceste životom mnoho krát padáme. Padáme aj na ceste hľadania, či prežívania svojho povolania. Je také ťažké nájsť pre mladého človeka správny smer. Hlavne vtedy, keď ho príkoria tohto sveta tlačia k zemi znova a znova. Niekedy je také ťažké žiť manželské, kňazské, alebo rehoľné povolanie. Cítíme sa vyčerpaní až do krajnosti s vedomím totálneho zlyhania síl ležiac na zemi a dúfajúc, že nás niekto pozdvihne.

Pane Ježišu, už tretí raz padáš na svojej krížovej ceste. Bremeno našich hriechov Ťa natolko oslabilo a Ty zbieraš posledné zbytky síl, aby si to celé ukončil. Pane daj, aby sme vždy keď padneme našli silu vstať ako si vstal Ty. Aby sme svoju cestu povolaním dovedli do konca, ako to urobila aj blahoslavená sestra Sára, ktorá nás svojimi slovami povzbudzuje: *"Ale ja chcem byť verná a zostať verná až do smrti. Verná napriek všetkému!"*

Pane Ježišu, pre milosť tohoto zastavenia Ťa prosíme za všetky povolania, ktoré sú v nebezpečenstve. Ježišu modlíme sa za nich aj slovami blahoslavenej sestry Sary: *"Pane, ja sa nevzdávam! Som tvrdohlavá a vzdorovitá a svoju tvrdohlavosť a vzdorovitosť tu aj používam: neidem, neustúpim ani o krok! Som Tvoja a nič ma nedokáže od Teba oddeliť, ani najväčšie vnútorné utrpenia, poklesky, chyby, hriechy, choroba, hystéria, lebo so všetkou svojou biedou sa opieram o Teba! Zmiluj sa nado mnou Kriste, zmiluj sa nado mnou!* (29. január 1932)

X. PÁNU JEŽIŠOVI ZVLIEKAJÚ ŠATY

„Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného.“ (Ž 51, 12)

Ježiš je obnažený pred očami všetkých. On, dokonalá čistota, aby nás uzdravil z našich hriešnych návykov, aby nás upevnil v čnosti čistoty, znáša ponížujúce strhávanie šiat. Obetuje to Nebeskému Otcovi za všetky hriechy proti čnosti čistoty. Znáša to, aby nás upevnil v čistote podľa povolania každého človeka. Ježiš to všetko ticho a pokorne znáša, aby vliat silu všetkým povolaným stáť pevne v sľube čistoty.

Tak ako Pánu Ježišovi, keď sa naplňala hodina Jeho vrcholnej obety, tak to urobili aj Jeho služobníci blahoslavenej sestry Sary. Keď ju Nacisti odvliekli z domu, na brehu Dunaja ju spolu s ďalšími podozrivými vyzliekli donaha a výstrelmi zo samopalov všetkých spolu zastrelili. Ich telá padli do ľadovej vody Dunaja a viac ich už nikto z ľudí nevidel. Podobne, ako Snúbenica z Piesne piesní, aj ona patrila svojmu Božskému Snúbencovi - ako *„zatvorená záhrada,“... „zapečatená studienka.“* (Porov. Pies 4, 12)

Sama o tom napísala vo svojom denníku:

„Kriste, som naveky Tvoja! Celý môj život, moja duša, srdce, vôľa patria Tebe! Tvoj tajomný bozk je pečatou a horí tu, v mojom srdci! Áno, vyvolil si ma, povolal, viedol, privinul si ma

k sebe a pobožkal si ma večne horiacim bozkom svojej milosti! Na mojom srdci je pečat a v jeho hĺbke horí moja láska k Tebe! Kriste, sľubujem, že celý život budem verne dbať o to, aby sa nikto nemohol dotknúť tejto pečate, dokonca ani ja sama. Tak mi pomáhaj, Kriste, aby som dodržiavala tento sľub. Amen.“ (31. Mája 1930)

Drahý Pane Ježišu, Ty si dokonalá Čistota! Bol si tak veľmi ponížený a predsa tak veľmi milujúci. Ďakujeme Ti za tvoj príklad pokory a lásky. Pre toto bolestné a zahanbujúce stŕhanie tvojich šiat ťa prosíme o milosť, aby sme si chránili svoju čistotu ako dar a nech nie sme príčinou pádu iných. Pokorne ťa odprosujeme za všetky hriechy porušenia rehoľnej, kňazskej čistoty ako aj manželskej čistoty i za hriechy nečistoty všetkých slobodných. Nech nám tvoja milosť pomáha prežívať svoje životné povolanie v čistej láske. Amen.

XI. PÁNA JEŽIŠA PRIBÍJAJÚ NA KRÍŽ

„S Kristom som pribitý na kríž. Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.“ (Gal 2, 19b-20a)

„Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.“ (Jn 10, 10b)

Aby sme všetci mali život v hojnosti, Pán Ježiš dovolil, aby ho pribili na kríž. Klince prenikajú a trhajú svaly, žily, nervy, drvia kosti... Aby sme my mohli žiť a byť slobodní, On stráca možnosť slobodného pohybu. Aby si sa nebál rozhodnúť a žiť svoje povolanie, ponúka Ti na pomoc svoju ruku prerazenú klincom. Chce, aby si do Jeho rán vložil všetky svoje rany, hriechy, strachy a najmä strach dovoliť Mu, aby On konal v tebe svoje dielo.

Ak dovoľíš, aby si bol s Kristom pribitý na kríž prijatím Jeho plánu pre tvoj život, potom On bude žiť v tebe a ty zakúsiš život v hojnej radosti aký ti svet nikdy nedá. Potom budeš môcť zo žalmistom radostne zvolať: *„Môjmu srdcu dal si väčšiu potechu, než majú tí, čo oplývajú vínom a obilím.“* (Ž 4, 8)

Pane Ježišu, niekedy je veľmi ťažké pre nás - mladých ľudí vybrať si celoživotnú cestu ktorou pôjdeme. Veľakrát sa bojíme prežívať svoju krížovú cestu. Bojíme sa, že nás okolie, či niekedy aj vlastná rodina alebo priatelia môžu „pribíjať na kríž“ svojimi poznámkami, urážkami, osočovaním, nepochopením a neprijatím. Pane, ako veľmi sa bojím byť pribíjaný na kríž! Ty však hovoríš: *„Kto stratí svoj život pre mňa a pre Evanjelium, získa ho!“* Hovoríš nám: Neboj sa! Ja som premohol smrť! Prišiel som Ti dať život v plnosti ak pôjdeš po ceste, ktorú som pre Teba pripravil. Aj keď je moja cesta náročná a niekedy aj bolestná, ja ťa povolávam predovšetkým k životu v radosti! Je to radosť a pokoj, ktorý ti svet nikdy nemôže dať!

Modlime sa aj slovami sestry Sáry, tak ako ich nachádzame v jej denníku: - *„Áno, chcem sa úplne strácať, aby som nachádzala a vlastnila Teba. Budem veľa uvažovať o tom, čo mi prekáža, aby som sa úplne stratila- strácala, umenšovala??? A keď som prekážkou ja, musím sa ponoriť do seba. Ježišu, pomôž mi, aby som sa vedela úplne stratiť. Ježišu, Ty vidíš, že túžbou môjho srdca je, aby som bola úplne Tvoja. (...) Ježišu, požehnaj toto moje rozhodnutie a pomôž, pomôž!“* (17. september 1929)

XII. PÁN JEŽIŠ NA KRÍŽI ZOMIERA

„Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ (Mt 27, 46)

Z Knihy žalmov:

„Počuj, Bože, môj hlasitý nárek, ochraňuj mi život pred strašným nepriateľom.
Bráň ma pred zberbou ničomníkov, pred tlupou zločincov. (...) (Ž 64, 2-3. 5b.)

Hľa, ukrižovaná láska! Hľa, Ježiš, ktorý ťa nekonečne miluje! Zomrel za nás všetkých. Zomrel aj práve za Teba! Áno aj za Teba, ktorý hľadáš alebo už žiješ svoje povolanie! Svojou smrťou nám daroval Nebo a dal nám aj príklad obety. A tento príklad verne nasledovala aj blahoslavená sestra Sára. Aj v nej Kristus zomiera, aby opäť daroval život. Aj cez ňu sa Kristus znova obetuje. Aj ona ako jej Majster musí „V polovici svojho života“ (porov. Iz 38, 10) odísť. Na nej sa doslova vyplnili slová žalmistu: „Znezdary a smelo doňho strieľajú“

O posledných hodinách kalvárie jej života sa dozvedáme zo súdneho procesu s nyilasmí, v roku 1967: *"Toho decembrového dňa, v neskorých večerných hodinách ich priviezli pred hlavnú colnicu a vyzliekli donaha...Vtedy - predtým ako spustili paľbu - sa jedna čiernovlasá žena nízkeho vzrastu s nevysvetliteľným pokojom obrátila zoči-voči popravnej čate...potom si klákla a s pohľadom na nebo sa prežehnala veľkým znakom kríža" Na móle sa spustili samopaly. Mučenícke telá padali do Dunaja.* (Archív Spoločnosti sociálnych sestier)

Obeta sestry Sára bola zavŕšená. Jej martyrium sa naplnilo a Nebo je bohatšie o ďalšieho obyvateľa. Boh ju v Nebi s láskou objíma a drží vo svojom objatí a bude ju držať po celú večnosť. Pretože ako hovorí žalmista „V Pánových očiach ma veľkú cenu smrť jeho svätých.“ (Ž 116, 15)

Blahoslavená sestra Sára, ďakujeme za obeť Tvojho života! Nie každý zomrie mučeníckou smrťou ako Ty, ale každému z nás vypros milosť verného plnenia Božej vôle a potom aj milosť šťastnej smrti.

Ježišu, ďakujeme Ti za Tvoju bolestnú smrť na kríži. Ďakujeme Ti za lásku až do krajnosti! Ďakujeme za Nebo, ktoré si nám vydobyl, ďakujeme za Tvoje nežné objatie, za povolanie čo si nám daroval.

XIII. PÁNA JEŽIŠA SKLADAJÚ Z KRÍŽA

„Keď sa zvečeralo, prišiel zámožný človek z Arimatey, menom Jozef, ktorý bol tiež Ježišovým učeníkom. Zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Pilát rozkázal, aby mu ho dali.“ (Mt 27, 57-58)

Pána Ježiša zložili z kríža a položili Ho do lona Panny Márie. Je dokonané! Pán Ježiš dokončil poslanie, ktoré mal od Otca vykonať. Jeho život sa naplnil. Boh túži, aby si aj ty dokončil/la poslanie, ktoré určil vykonať iba tebe. Tvoj život má veľmi veľký význam, pretože sám Boh ťa potrebuje!

Príď Duchu svätý! Prosíme Ťa príď a naplň nás! Daj nám milosť prežívať náš život podľa Tvojej vôle, aby sme na sklonku svojho života mohli zvolať tak, ako nám to zanechala blahoslavená Sára: *"Ó Pane, môj Bože, ako môžem byť hodná tvojej dobroty! Čím som si zaslúžila, že si mi daroval taký nádherný, hlboký, šťastný a zmysluplný život? Že si ma priviedol do takého nádherného sveta? (...) Dnes nemôžem povedať nič iné, len nech je zvelebený Boh! Aleluja! Aleluja! Aleluja!"* (Archív Sociálnych sestier)

XIV. PÁNA JEŽIŠA POCHOVÁVAJÚ

„Veru hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život nenávidí na tomto svete, zachráni si ho pre večný život.“ (Jn 12, 24-25)

Ježiš odumrel ako pšeničné zrno a bol položený do lona zeme. Nezostal tam však dlho, iba tri dni. Priniesol veľkú, stonásobnú úrodu – svojou smrťou zachránil celý svet, všetkých nás, pre večný život – pre Nebo.

Aj v našom povolaní a plnení poslania musíme denne odumierať, zabúdať na seba, premáhať svoje pohodlie, či niekedy bojovať s beznádejou. Musíme sami zomierať, niečoho sa vzdať, aby sme mohli začať nový život, aby sme mohli priniesť veľkú úrodu. Nebojme sa! Temnotu hrobu už prežarujú lúče vzkriesenia! Boh má moc vzkriesiť k novému životu! Jeho Slovo nás uistuje: *„Vložím do vás svojho ducha, že ožijete.“* (Ez 37, 14)

Blahoslavená sestra Sára, prihováraj sa za nás, za naše povolanie a pomôž nám pochopiť a do srdca si vstúpiť Tvoje slová: *"Utrpenie neznamená tmu, alebo pochmúrnosť. Práve naopak, pravý kresťanský duch je veselý, plný radosti. Miesto, kde trpíme, nie je vzdialené od miesta, kde vstaneme z mŕtvych.“* (13. Marca 1935) *"Cieľom obety nie je pripraviť sa o pozemské šťastie. Odriekanie vedie k ešte väčšiemu šťastiu!"*

Modlime sa s blahoslavenou sestrou Sárrou:

(...) „Zapál vo mne lásku – Boh lásky! Ty, ktorý si žil z lásky, umrel si z lásky, nedopušť, aby som sa stratila v neláske! Zapál vo mne lásku! Nech plápolá! Verím, že každý môj problém sa vyrieši, keď vzplanie vo mne láska! Čo môžem urobiť ja? Nerozprávaj s neláskou.“ (13. októbra 1936)

XV. PÁN JEŽIŠ VSTÁVA Z MŔTVYCH

„Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal s mŕtvych.“ (Lk 24, 5b-6a)

Po ťažkom utrpení a tmavom hrobe, Ježiš vstáva z mŕtvych! Neprejdime ponad túto radostnú správu len tak! Ježiš ž i j e ! Svojou smrťou a zmŕtvychvstaním nám otvoril nebo! V nebi žijú spolu s Bohom vo večnom, nepredstaviteľnom šťastí anjeli a svätí. Ich šťastím je blažené videnie Boha z tváre - do tváre. Veď Božie Slovo hovorí: *„Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť.“* (Rim 6, 8)

Bl. Sára hovorí: „Kto žije podľa Božej vôle a podľa Božieho zalúbenia, je šťastný! – je pokojný a blahoslavený! Šťastím je plnenie Božej vôle!“ (30. august 1936 – Archív SSS)

Teda nie smrť, ale život má posledné slovo! Sestra Sára bola povýšená na oltár a Cirkev ústami svojho zástupcu na zemi - pápeža Benedikt XVI. - o nej vyhlásila: ... z moci našej apoštolskej autority dovoľujeme, aby Božia služobnica Sára Salkaházi, mučenica a panna, sestra Spoločnosti sociálnych sestier, ktorá položila svoj život za chudobných a prenasledovaných, bola od dnešného dňa uctievaná ako BLAHOSLAVENÁ. (Archív Spoločnosti sociálnych sestier)

Hľa, ako Boh odmeňuje vernosť!

ZÁVEREČNÁ MODLITBA

Ďakujeme Ti Pane Ježišu aj za naplnený život blahoslavenej sestry Sary. Ďakujeme Ti za povolanie a poslanie, ktoré si jej zveril a aj za vernosť s akou ho žila. Ďakujeme Ti aj za jej mučenícku smrť i za jej mocné orodovanie.

Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že sme Ťa mohli dnes spolu s blahoslavenou sestrou Sárrou sprevádzať na Tvojej krížovej ceste. Ďakujeme Ti tiež za plán, ktorý máš s každým jedným z nás.

Pomôž nám na príhovor blahoslavenej Sary, objaviť povolanie, ktoré pre nás máš a nebáť sa vykročiť na cestu, hoci iste to nebude cesta ľahká. Máme však nádej, že s Tebou môžeme víťazne zakončiť svoju cestu, naplniť svoje povolanie a poslanie tu na zemi a stretnúť sa s Tebou v Tvojej sláve.

Aleluja! Tu som, Pane, pošli mňa!

Amen.

Pramene:

Sväté písmo starého i nového zákona, Spolok svätého Vojtecha, Trnava 1996.

Literatúra:

BERKECZ, F. :*S ohňom lásky. Výber z denníka bl. Sary Salkaházi. Spoločnosť sociálnych sestier.* Viena s.r.o. Košice 2010

Archív Spoločnosti sociálnych sestier – Slovenská provincia, ul. Masarykova 19, Košice.

Internetové stránky - tak, ako je to uvedené v zátvorke.